

Karácsonyi Hírlevél

A Budaörsi Református Egyházközség hírlevele 2008. Karácsonyán

„Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki.”

Lukács ev. 1 : 68.

„...amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” Lukács ev. 18 : 8/b.

Advent – tudjuk még mit jelent ez a szó? Minek az időszaka advent? Ismert még számunkra, hogy maga a szó eljövetelet jelent? Úgy tartjuk számon ezeket a heteket, mint az Úrra való várakozás idejét? Az Úr eljöveteleire való készülés időszaka ez számunkra?

Még hozzá abban a ketős értelemben, melyet a fenti bibliai idézetek magukba foglalnak:

Készülés karácsonyra, arra az ünnepre, amely attól ünnep, hogy mintegy kétezer esztendővel ezelőtt megszületett Jézus egy betlehemi istállóban. Benne maga az Örökkévaló Isten jött el a földre. „Meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki.”

A másik értelme nem kevesebbet jelent számunkra, minthogy tulajdonképpen szüntelenül adventi időszakban élünk. Ígéretünk van ugyanis arra nézve, hogy Jézus Krisztus újra eljön a földre. Majd akkor nem tehetetlen kis újszülött-

ként, hanem dicsőséggel és hatalommal. Úgy, hogy mindenki számára nyilvánvalóvá válik, hogy „övé a hatalom mennyen és földön”.

Erre az eljövetele utal második idézetünk.

Fontos egyáltalán, hogy tudjuk (még) mindezt?

Vagy netán igazuk van azoknak az oxfordiaknak, akik új nevet adtak a karácsonynak? Náluk most már minden karácsonnyal

kapcsolatos esemény „a téli fény ünnepei”, „a téli fény fesztiválja” nevet viseli.

Végül is, a fény központi szerepet játszik ott is, mint ahogyan a karácsonyhoz is társulnak különböző fények. S a 21. század emberének már igazán nem gond, hogy világszágot gerjessen a sötétségben. Mesterséges fények áradata vesz körül bennünket. S igaz, ennek csak örülhetünk, s örülünk is, hiszen mennyivel könnyebb az élet így.

Valami másra – azonban – nem vágyunk? Nem többre, hanem *más-*

ra! A szívünk mélyén vajon mit deldelgetünk? Milyen óhajokat, igényeket, célokat, álmokat? Valóban megelégedetté, kiegyensúlyozottá, felszabadulttá tesz bennünket az ünnep előtti még fokozottabb rohangálás az üzletekbe? A nem egyszer szinte versengéssé fokozódó karácsonyi nagy „ajándékozási láz”? A napokig tartó sütés-főzés? Vagy már vágyaink sincsenek, legfeljebb egy, essünk túl minél hamarabb ezen az egész ünnepi „mizérián”?

S az életünkkel kapcsolatban? Bírjuk ki valahogyan a mai napot? Legyen erőnk másnap felkelni? S többre már nem futja?

Lehet, hogy még azok közé tartozunk, akik hordozzák magukban gyermekkoruk karácsonyainak emléket? Annak nyugalmát, békéjét, derűjét, meghittségét. Amikor még Jézus születése története, a Róla szóló karácsonyi énekek jelentették az ünnep középpontját. S az összehasonlítás csak növeli a szomorúságot, az ürességet a szívben.

Az első bibliai idézet elmondója, Zakariás (Keresztelő János édesapja) is átélt hasonló lelki állapotot. Feleségével, Erzsébettel együtt nagyon szerettek volna gyermeket, de nem érkezett meg. Zakariás imádkozott érte. Az Urat várta, de nem látta Őt. Időközben kezdte feladni a reményt, és már nem várt semmit. Nehezére esett a hit, hogy Isten nagy dolgokat tud cselekedni. Egyszer csak, Isten mégis tudtára adja Gábiel angyal által, hogy kérése meghallgatásra talált. S lám, a

gyermek megszületésekor Zakariás megtelik Szentlélekkel, világosság támad benne, és áldja az Istent. Megszűnik a kételkedés, a kérdések, és az öreg pap látni kezd, rádőbben, milyen keveset feltételezett az Úrról.

Nem ez a mi bajunk is? Azt gondoljuk, magunkra maradtunk. „Már csak magára számíthat az ember”. Neki kell megvédeni magát. Akár a csalódástól is. „Miből tudom meg ezt?” (...hogyan születik) - kérdezi Zakariás az angyaltól. „Hiszen én már öregember vagyok, feleségem is előrehaladott korú.”

Hányszor kezdünk el mi is valahogy így „okosan” gondolkodni, s döntéseket hozni. Akárcsak Oxford város vezetői a karácsonnyal kapcsolatban.

Mind e közben – azonban – saját magunkat szegényítjük meg. Észrevesszük-e?

A „téli fény” nem fogja tudni elűzni a szenvedések, a gyűlölködések, az egyre fokozódó agresszió, az önzés, a gyötrő félelmek, az agyonhajszoltság okozta sötétséget!

Nem tud megbékíteni sem Istennel, sem emberrel! Nem tud erőt, és békességet nyújtani, amikor vesztések érnek bennünket! Nem fogja elűzni majd a halálos ágyunk körül lebegő sötétséget!

Ezt szeretnénk? Eldobni sorban mindent, még azt is, ami csak egyáltalán emlékeztet Jézus Krisztusra, Istenre? S megmaradni a „téli fény” sötétségében?

Most még van lehetőség másra is.

Jézus elgondolkoztató kérdésére: „...amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” – ezt válaszolni: „Hinni taníts, Uram...”

Petőné Püski Ilona

2008. Karácsonyán

Egy leányka nagynénje házában vendégként töltötte a karácsonyi ünnepeket. Külön kis szobácskájában, az együtt töltött bensőséges szenteste után lefeküdt, gondosan becsukta a spalettát, az eloltott kislámpa sötétjében hamarosan el is aludt.

Éjszaka azonban, amikor a fürdőszobába indult volna, sehogy sem találta sem az ajtót, sem a villanykapcsolót. Az idegen környezetben kétségbe esve tapogatózott a vak sötétben. Kitapogatózott ugyan egy ajtót, de az csak egy szekrény ajtaja volt. Teljesen elvesztette tájékozódó képességét, ütődött falnak, bútornak. A zajra felébredt nagynénje, és nem történt más csak kinyitotta világos szobája ajtaját, beáradt a fény és egyszeriben minden felismerhető lett, mindent a helyén, valóságosan felismert.

Azon a csodálatos betlehemi éjszakán tulajdonképpen ennyi történt. Isten ajtót nyitott, és fián, Jézus Krisztuson keresztül, a menny világossága beáradt ebbe a kétségbeesetten besötétedett világba. Bolyongtunk elveszetten a törvény sötétségében, bizonytalanul tapogatózva kerestük utunkat, célunkat,

életünk értelmét, a boldogságot, közben ütődünk falnak, hazug látogatást ajtóknak, hányszor, de hányszor összetörve magunkat és talán másokat is.

Nos, ez történt azon a csodálatos karácsonyi éjszakán, hogy Jézus Krisztusban a világ világosságában egyszerre csak tisztán látható lett Isten atyai szeretete sötétben botorkáló, elveszett gyermekei szemei előtt, de látható lett a bűn is, az ellenség is, a kárhozat is, de, - áldott legyen érte—Jézus Krisztusban a bűnbocsátó kegyelem és a hazavezető út is. Kinyílt a menny! Az ördög most már hiába kápráztatja így el karácsony táján a világot, utcákat, üzleteket sziporkázó hamis fényekkel, üres ajándékokkal. Az igaz világosságot kereső, az utána sóvárgó ember már nem tud örülni a giccses, agyondíszított karácsonyfának, mert az Úr Jézus világosságában már látja, hogy ezek a talmi értékek nem tudják nyújtani sem az igazi örömet, sem megmutatni a hazavezető utat. Csak egy valaki mondhatta el magáról: „Én vagyok a világ világossága”.

Valamikor régen, mikor Norvégiában az első karácsonyfát állították,

nem volt más rajta mint sok-sok fehér gyertya. Karácsony estéjén az édesapa egyenként gyújtotta meg a gyertyákat. egyre világosabb lett, és arról beszélt szeretteinek, hogy amint egyre több és több fény gyulad ki a sötét fenyőágon, így gyulad fel majd az evangélium is a sötét földön, bevilágítva minden vá-

gyakozó szívet. Ha 2008. karácsony estéjén a karácsonyfát díszítjük, jusson eszünkbe, az volt Isten eredeti terve, hogy a kereszt evangéliuma beragyogja az egész földet. Most már arra vár, mi is ajtót nyisunk, a szívünk ajtaját.

Poyvár Szabolcsné

Jézus születésének napja—meg nem értett üzenet?

Ma sokunkat a pénzügyi válság és annak várható hatásai kötnek le. A családok féltik jövőjüket, szorongva néznek a jövőbe, és érthetetlenül állnak a bűnösen elhibázott gazdaságpolitika következményeivel szemben. Mindenki felelőst keres. Nem kerülhetjük el, fel kell tennünk önmagunknak a kérdést, mi milyen mértékben vagyunk részesei és felelősei a jelen folyamatainak?

Isten nem hagyott el minket. jeleket ad, jeleket küld, de mi behunyjuk a szemünket, nem fogjuk fel mondanivalóját!

Sajnos a feje tetejére állítottuk a világot. Annak ellenére, hogy az ember önmagában életképtelen mégis az egyént fölhelyezzük a közösségnek. Hagyjuk, hogy családjaink széteszenek, és ezzel hagyjuk, hogy sebezhetővé váljunk egyénileg. Már nem születünk bele nagycsaládokba, hanem vállalt teherként. Nyíltan beszélünk arról, hogy milyen költséges egy gyermek, de ritkán vetjük össze értékét

a körülöttünk lévő újkori bálványainkkal. Nem halhatunk meg már emelt fővel sem. A halál nem természetes, hanem költséges nyomorúsággá vált, és a haldoklónak sok esetben ennek átélése jut utolsó perceiben, ahelyett, hogy élete folytatásában gyönyörködjön. Nincs vizsgázó közösség, nincs feladat a nagycsaládban. Az együttmaradottnak csak az elmúlás lassú megpróbáltatása marad.

Megpróbáljuk mindenhol és mindenütt felülírni az isteni törvényeket és alapigazságokat. Vajon a mai pénzügyi válság nem egy erkölcsi válság megjelenése-e? Mi magunk mennyire vagyunk ennek okozói? Nézhetjük-e úgy, mintha ez csak mások története volna?

Mi hagytuk, hogy ez így legyen!

A ma prófétái már nem jutnak szóhoz, bár üzenetük eljuthat hozzánk mégis. Az Úr üzen, az emberiség elpusztulhat, ha nem tér meg. Az eredeti isteni akarat az, hogy uraljuk a földet annak javára. Fellá-

zadtunk az isteni akarat ellen, magunk is Istenné akartunk válni, és közben tönkretesszük a Földet és önmagunkat. Valóban bennünk van az eredendő bűn, az önhitt engedetlenség, az alázat hiánya.

Jézus születése idejének isteni megválasztása is egy üzenet. A történelemtudósok ezt így mondják: a keresztyén egyház Jézus születésének napját a pogány hagyományok téli napfordulójához igazította, mert ekkor újul meg a nap, ekkor fordul újra felfelé az égen, és jelzi a természet megújulását.

Isten azt akarhatta, hogy aki tudja, érti, értse meg, *Krisztus születése az emberiség megújulásának, új napjának üzenete*. Ha hittel élünk, napunk felemelkedik az égen. Az embert Isten helyére rakó szemlélet szerint mi raktuk Jézus születésnap-

ját a téli napfordulóra, de ez súlyos tévedés lehet! Olyan ez mintha megint a Földet tennénk meg a világ közepének! Súlyos árat fizetünk ezért.

Kérjük ezért Istent, segítsen minket megváltoztatni, hagyjuk el önhittségünket, és mindazt a tudást, amit Istennek köszönhetően közösen megszereztünk, fordítsuk mindannyiunk hasznára, hogy Jézus születésének üzenete megértésre találjon.

Sokszor elolvasom e biztató sorokat az Ószövetségből, mely ma már ránk keresztyénekre is vonatkozik:

„Mert én, az Úr a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked; Ne félj, én megsegítlek!” (Ézsaiás könyve 41, 13)

Kollár György

Wass Albert: Karácsonyi vers

Elindul újra a mese!
Fényt porzik gyémánt szekere!
Minden csillag egy kereke!
Ezeregy angyal száll vele!
Jön, emberek, jön, jön az égből
Isten szekeren a mese!

Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek,
hogy emberek lehessetek!

Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!

Olyan jó néha angyalt lesni
s angyalt lesve a csillagok közt
Isten szekerét megkeresni.
Ünneplőben elébe menni,
mesék tavában megferedni
s mesék tavában mélyen, mélyen
ezt a világot elfeledni.

Mert rút a világ, fekete,
Vak gyűlölettől fekete.
Vak, mint az emberek szeme:
az égig sem látnak vele.
Pedig az égből lefele
porzik már Isten szekere!

Minden csillag egy kereke,
ezeregy angyal száll vele,
az Isten maga száll vele
és csillagtükröt nyújt felénk,
mesetükröt, a keze.

Szent tükrébe végre egyszer
pillantsatok tiszta szemmel,
tiszta szemmel, Istenszemmel
milyen szép is minden ember!
Minden ember szépségtenger
s mint a tenger csillagszemmel
telve vagytok szeretettel...!

Tagadjátok...? Restellitek...?
Elfordulnak fejeitek...?
Mevakultak szemeitek...?
Szépségteket, jóságotokat
nem érzitek, nem hiszitek...?

Csillaggyertyák fénye mellett
Isten elé nem vizitok...?

Akkor bizony rútak vagytok,
szegények és vakok vagytok,
ha szépek lenni nem akartok.
De még így is, szegényen is,
rútan, vakon, mégis, mégis
Isten gyermekei vagytok!

Rátok süti fényes szemét,
elindítja fénysekerét,
jó emberek játékszerét.
Milyen kár, hogy áldó kezét
nem érzitek, nem nézitek
s nem hiszitek már a mesét.

A rút világnak gondja van,
minden embernek gondja van,
a sok angyalnak mind gondja van
s az Istennek is gondja van,
mert mindenekre gondja van.
S így múlik el a szép s a jó
az ember mellől, nyomtalan.

(1946)

VÁLSÁG, VERGŐDÉS, VÁRAKOZÁS

Három szó, három fogalom, három nagy kérdés, ami foglalkoztatja napjainkban az embereket.

Nézzük csak sorjában:

I. VÁLSÁG

Ismerős, újdivatú, félelmetes szó.
Alsószavai: világválság, pénzügyi válság, munkaerőválság

Ki okozta? A gazdag társadalmak haszonszerzői. És kik fogják megfi-

zetni az árát? Elsősorban a gazdag országok szegényei, mert ott is vannak. Így van ez nálunk is, még jobban, mert mi még szegényebbek, még kifosztottabbak vagyunk. Isten akarta, okozta ezt? Nem, az Istennek hátat fordító ember. És az ára csak pénz, elszegényedés?

Ma már tudjuk, hogy velejárója a lelki sivárság, lelki szegénység, - iszonyú vergődés – folyamata. Isten ebből mégis meg akar gyógyítani

bennünket, ha mi is akarjuk.

Lám a II. világháború után lelki megújulás, újjáépítés következett, erőt kaptunk hozzá és akartuk.

II. VERGŐDÉS

Mert vergődünk, szinte valamennyien, sokféle gondban, bajban: emberek, családok és maga a nemzet is.

E vergődés sorskérdéseinek elemzésében segítségül hívtam Csiha Kálmán / Erdély volt református püspöke/ gondolatait a Budapesti Fasori református templomban 2007. novemberében elhangzott prédikációjából.

1) *„Tudjátok miért olyan gyenge ez a magyarországi társadalom? Olyan könnyen hajlítható ide meg oda, olyan értékítélet nélküli ... azért mert volt egy nemzedék, amely félt elmondani a gyermekeinek a múltat, nem merték elmondani, hogy Isten-hívők. Miért? Mert félték. Nagy hiba volt. Felnőtt egy nemzedék, amely gyökértelen. Nem tették örökösévé a múltnak, nem tették örökösévé a jövőnek.”*

2) *„A mai felnőttek többsége gyökértelen, nincs történelmi öntudata, nemzeti felelőssége. Ezért lehet őket terelgetni, mint egy csordát. Az ezredfordulón megindult egy nemzetnevelés, a mai tendencia viszont ismét az, hogy „tömegembereket” neveljenek a magyarokból. Itt bizony óriási lehetősége van a felekezeti iskoláknak, de az Istenben hívő családoknak is.”*

3) *„Egy gyávává lett országban merjed átölelni azokat, akiket kiraboltak! Legyél Jézus keze, Jézus sze-*

me, Jézus szeretete. Eredj el és te is úgy cselekedjél – mint az irgalmas samaritanus – mert lehet, hogy a saját lelked is ott fekszik az úton, és meg kell találni és visszahozni egy kirabolt országgal együtt.”

4) *„Megvan a lehetőség az új Magyarországra, az Isten szerinti szép Magyarországra – a ti szívetekben. Megvan a lehetőség. Fel fog épülni egy szép, igaz, magyar jövő is, ha a szívetek is ott lesz benne. Embertől emberig egy gyönyörűséges, szép új honfoglalás! Sok gonddal jár, meg félelemmel is, de hát mit mondott Isten Józsuénak a honfoglaláskor: Légy bátor és erős! Háromszor is elhangzott: „E földnek mi lettünk az örökösei.” A gyermekedet te teszed első sorban az evangélium örökösévé, a mennyei ország örökösévé. Ne várd, hogy majd más tegye.” Az Úr munkálkodik, Te is munkálkodj! Ránk bízta, tőlünk függ.*

5) *„Amikor Jézus Pilátus előtt volt, a felbérelt tömeg, a felbújtott tömeg hangosan kiabált, hogy Jézust feszítsék meg. Volt ott sok ember, aki szerette Jézust, sírtak az úton, de nem mertek megszólalni. Azok hallgattak, amikor szólni kellett volna. Sokszor ez a hibája az igaz embernek, hogy szégyell szólni, vagy nem mer. El akarják velünk hitetni, hogy a hit magánügy. Nem igaz: családi ügy is! Mert attól függ egy család becsülete, meg boldogsága. A hit nemzeti ügy is, mert attól függ egy nemzetnek a becsülete, a boldogsága, a gerincessége, az élete, hogy megismerte-e Istent vagy sem. Vagy csak a hazugságot, a*

gorombaságot, a kiszolgáltatottságot, a lenézettséget, a kisebbségi érzést, az össznézeti bűnösséget, azaz elrejtve csak a Sátánt ismerte meg.”

„Ez már nem magánügy. Ne engedd, hogy bezárják a szobádba, a lelkedbe, azért, hogy hallgass és ne merd ki mondani az új nemzedéknek, hogy van egy Irgalmas Isten felettünk. Van egy Úr Jézus, aki lehozta a mennyei szeretetet és van egy másik élet is, egy igaz, egy szeretetben eltöltött is. Egy mennyei ragyogástól fényes élet is. Merjed elmondani! Sokszor is, ne félj!”

III. VÁRAKOZÁS

Váljék szent várankozássá számunkra az Advent.

Készüljünk ne csak a lakás nagyta-
karításával, hanem lelki nagytakarí-

tással is, elcsendesedéssel, szeretteink egybegyűjtésével, betegeink meglátogatásával, szegényeink megsegítésével.

Maga Jézus kéri ezt tőlünk. Ebben mi eszközzé válhatunk, boldog eszközzé.

Teljen meg szívünk hálával és örömmel, hogy *Atyánk, a mi Istenünk a legnagyobb ajándékot adta Karácsonykor, az ő Fiát, Jézust*, hogy Tőle kapjunk erőt, békességet, örömet, a józanság lelkét, szeretetet és örökéletet.

Vágyva-vágyom arra, hogy ez legyen a legfőbb karácsonyi ajándék magunk, családunk, Egyházunk és meggyötört magyar népünk számára is.

Laci bácsi

Karácsonyi könyvespolc

Kedves Testvérek!

Két könyvet szeretnék ajánlani a figyelmetekbe. Az egyik egy klasszikusnak számító, nálunk is mindig megvásárolható könyv: **Patricia St. John Nyomok a hóban** című regénye. Őszinte szívvel ajánlom kicsinek, nagynak karácsonyra, és bármilyen alkalomra. Aki hitben jár, annak is felejthetetlen élményt ad, aki pedig még nem találkozott az Úrral, talán ez a könyv segíthet a keresésben.

A másik merőben más, de fantasztikus könyv: **Adrian Plass Egy kegyes két balkezes naplója** című könyve. Vidám, öniróniával fűszerezett mű. A keresztyén ember minden napjait mutatja be, hogy hogyan törekszünk mi a szentségre. A sorok között sok-sok humoros csattanót és bölcs belátást egyaránt felfedezhetünk.

A könyvek megvásárolhatóak vagy megrendelhetőek az iratterjesztőnél.

Adorjánné Mátyási Edit
iratterjesztő

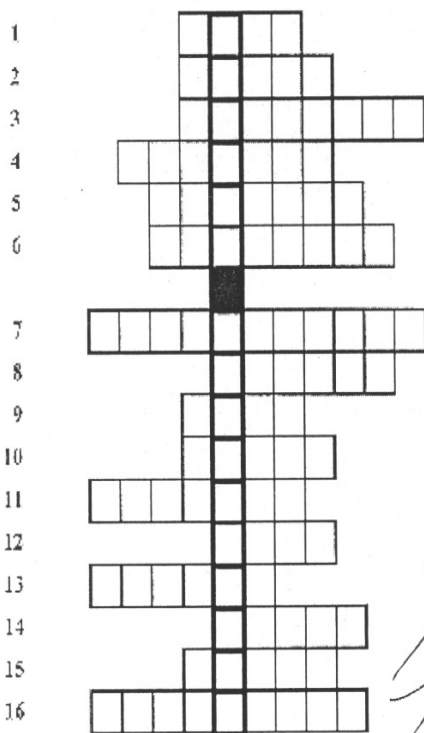
Gyerekoldal

Közeledik karácsony

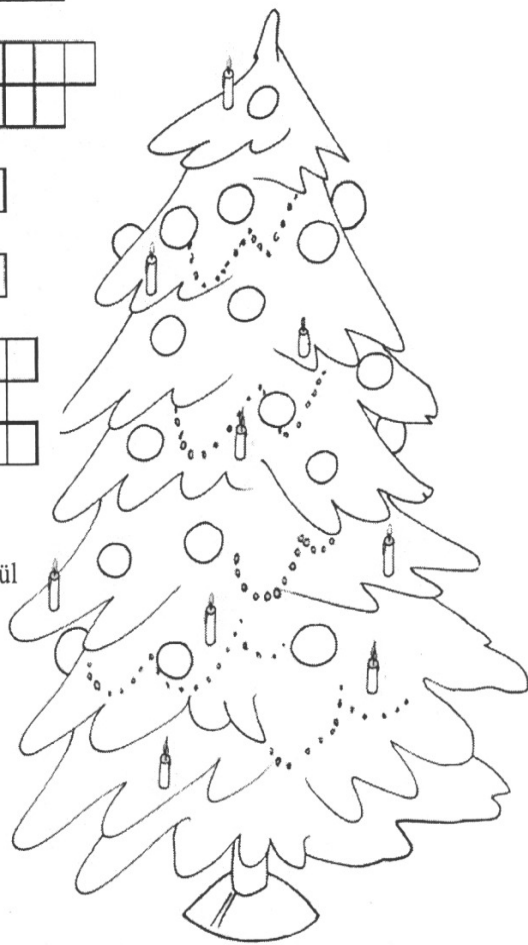
Ádvent időszaka van. Ha megfigyeled az alábbi képecskéket, láthatod, hogy sorban eléd tárul az egész karácsonyi történet. Színezd ki az egyes képeket, majd gondosan vágd ki mindegyiket. Kettőt-kettőt összeragasztva, fonállal átfűzve könyvjelzőt, karácsonyfa díszet, karton papírra ragasztva karácsonyi képeslapot, üdvözlő kártyát készíthetsz belőle. Ablakra, füzetborítóra ragasztva emlékeztet a közelgő ünnepekre. Mindig örülni fogsz, ha rápillantasz!

Keresztrejtvény

1. Ábel testvére.
2. Az egyik ószövetségi próféta neve.
3. A Paradicsom másik elnevezése.
4. Dávid harmadik fia.
5. Márta, Mária és Lázár házának helyszíne.

6. Jézus születésének helye.
7. Mózes ilyen növényen keresztül szólította meg Isten.
8. Isten küldöttjének egyik elnevezése.
9. Mózes egyik testvérének neve.
10. Babilóniai torony.
11. Bibliai földrajzi terület a Földközi tenger partján.
12. Ábrahám feleségének neve.
13. A hajában volt az ereje.
14. Ruth könyvének egyik szereplője.
15. A Hegyi beszédben a „boldogságok” száma.
16. A Biblia földjének egyik elnevezése.

„Imé, mily jó és mily gyönyörűség, amikor együtt lakoznak az atyafiak!” (Zsolt 133:1)

Az egyházközségünk önállóvá válásának 60. évfordulója alkalmából a 2008. október 7-12-e között rendezett ünnepegsorozaton az Ige tanításait magyarázó és elmélyítő bizonyágtételükért korábbi lelkipásztoraiknak, „A Biblia a művé-

szetben” című kiállításon szerepelt képzőművészeknek, a sorozatot záró hangverseny előadóművészeinek, valamint mindazon kedves testvéreinknek, akik különféle szolgálataikkal hozzájárultak együvé tartozásunk érzésének erősítéséhez, a jubileum méltó megünnepléséhez, hálás köszönetet mond a

Presbitérium.

Ugyancsak köszönetét fejezi ki a Presbitérium azon testvéreinknek, akik írásaikkal, bizonyágtételeikkel hozzájárultak egyházközségünk hírlevelé tartalmának gazdagításához, személyes élményeikből táplálkozó gondolataik közreadásával az Ige üzenetének megérthetőbbé tételéhez. Egyben kér másokat is, hogy a ránk kö-

vetkező évben éljenek a hírlevél biztosította e lehetőséggel, figyelemmel az Apostol tanítására:

„Mindenkinek azonban haszonra adatik a Lélek kijelentése. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által; másiknap pedig tudományak beszéde ugyanazon Lélek szerint.”

Kereszt-kérdések februártól április végéig

Szeretettel várjuk hétfő esténként 7.00 - 9.00 között, ha szeretne többet tudni arról, hogy:

- Mi az élet értelme?
- Mit kezdjünk a bűntudattal?
- Kicsoda Jézus?
- Miért jött?
- Mit jelent őt követni?

Találkozásaink helye:

Budaörsi Református Egyházközség gyülekezeti terme Budaörs, Clementis L. u. 5.

A Kereszt-kérdések sorozat első al-

kalma: 2009. február 16.

Alkalmainknak mindig része egy közösen elfogyasztott vacsora.

Ha szívesen részt venne, vagy szeretne többet megtudni, kérjük, hogy hívja Petőné Püski Ilona lelkészt a 23 - 415 205 telefonszámon, vagy írjon a refbudaors@gmail.com vagy keresztkerdes@budaors.ref.hu e-mail címre!

Kérjük, jelentkezését jelezze 2009. február 10-ig!

Ünnepi gyülekezeti alkalmak

December 19.	18:30 óra	Zenés adventi este
December 22.	18:00 óra	Bűnbánati istentisztelet
December 23.	18:00 óra	Bűnbánati istentisztelet
December 24.	15:00 óra	Családi karácsonyi ünnepség
December 25.	10:00 óra	Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
December 26.	10:00 óra	Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
December 31.	18:00 óra	Évzáró istentisztelet
Január 1.	10:00 óra	Évkezdő istentisztelet

Iskolai hittanórák

Esze T. u-i Ált. Iskola	csütörtök	13:00
Rózsa u-i Ált. Iskola	péntek	12:50
Kesjár Cs. Ált. Iskola	hétfő	13:50
Bleyer J. Ált. Iskola	kedd	12:50
Herman O. Ált. Iskola	kedd	13:50
Mindszenty J. Ált. Iskola	órarend szerint, minden nap délelőtt	

Állandó gyülekezeti alkalmak

Vasárnap	10.00 óra	Istentisztelet
Vasárnap	10.00 óra	Gyermek-istentisztelet
Kedd	10.00 óra	Istentisztelet a Kamaraerdei Idősek Otthonában (kéthetente)
Szerda	9.00 óra	Nyugdíjas-délelőtt
Csütörtök	18.00 óra	Bibliaóra
Péntek	15.30 óra	Konfirmációs óra
Péntek	19.00 óra	Ifjúsági bibliaóra
Péntek	19.00 óra	Bibliakör

Imaóra minden hónap második vasárnapján az istentisztelet után.

Minden hónap negyedik vasárnapján 16:00 órakor családi istentisztelet.

A gyülekezet minden kedves tagjának és családjának áldott karácsonyi ünnepeket és sikeres, boldog új esztendőt kíván a

Presbitérium.

Budaörsi Református Egyházközség
2040 Budaörs, Clementis L. u. 5.

Tel/fax: (23) 415 205

Internet: <http://www.refbudaors.hu>

e-mail: gyulekezet@refbudaors.hu

Szerkesztő:

Györgyjakab Endre

Felelős kiadó:

Petőné Püski Ilona

Tördelés:

Homonnay-Beke Enikő